

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget er et led i aftalen af 19. juni 1985 om en skattereform. Lovforslaget går ud på at begrænse adgangen til at fradrage udgifter til ensidigt påtagne løbende ydelser.

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 244 af 6. juni 1985 (frigørelsesafgift), jfr. Folketingstidende 1984-85, sp. 9138, 9528, 10754, 11256, tillæg A 4391, tillæg B 2185, tillæg C 691.

Gældende regler

De gældende regler i ligningslovens § 14 omhandler muligheden for at fradrage udgifter til løbende ydelser ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det er ikke alle løbende ydelser, der er fradragsberettigede. Fradragsretten afhænger af, hvem den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede ydelserne til.

De løbende ydelser kan være *ensidigt* påtagne overfor foreninger, stiftelser, institutioner m.v. eller religiøse samfund. Fradragsretten for disse ydelser er betinget af, at institutionen m.v. er godkendt efter ligningslovens § 8 A. En godkendelse efter denne bestemmelse kan kun opnås af foreninger, stiftelser, institutioner m.v., der anvender deres midler til almenevelgørende eller på anden måde almenyttige formål. Løbende ydelser til ikke godkendte institutioner m.v. er således ikke fradragsberettigede. Det er derimod ingen betingelse for at opnå fradrag for løbende ydelser til religiøse samfund, at disse er godkendt efter ligningslovens § 8 A.

De løbende ydelser kan også være ensidigt påtagne som gave eller arveforskud overfor personer eller dødsboer. Fradragsretten for disse ydelser er begrænset således, at fradraget højst kan udgøre i alt 10.000 kr. årligt. Hvis ydelserne tilfalder livsarvinger eller disses ægtefæller, er udgiften dog ikke fradragsberettiget.

De løbende ydelser kan endvidere udredes som et led i en *gensidigt* bebyrdende aftale, som f.eks. indgås i forbindelse med generationsskifte i landbruget i form af en aftægtsforpligtelse. Fradragsretten for disse ydelser er ubegrænset, uanset om ydelserne tilfalder personer, dødsboer eller institu-

tioner m.v. Der er dog ikke fradragsret for ydelser, der tilfalder selvejende institutioner, stiftelser, fonde m.v., hvorover den skattepligtige eller dennes familie har en bestemmende indflydelse.

Den gældende § 14 i ligningsloven indeholder, udover bestemmelserne om løbende ydelser, også bestemmelser om fradrag for ejendomsskatter og forpagtningsafgifter m.v. samt bestemmelser om fradrag for kontingenter til arbejdsgiverforeninger og fagforeninger m.v.

Lovforslaget

Efter lovforslaget begrænses den hidtil gældende ubegrænsede fradragsret for udgifter til ensidigt påtagne løbende ydelser til såvel godkendte foreninger, stiftelser, institutioner m.v. som til religiøse samfund.

Fradragsretten skal for det første være afhængig af yderens samlede årlige indkomst.

Fradragsretten betinges dernæst af, at institutionen m.v. eller det religiøse samfund er blevet godkendt af statsskattedirektoratet som berettiget til at modtage løbende ydelser med den virkning, at yderen får fradrag for dem.

Efter forslaget bestemmes om godkendelse kan alle religiøse samfund blive godkendt, hvis de er hjemmehørende her i landet. Foreninger, stiftelser, institutioner m.v. kan derimod som hidtil kun blive godkendt, hvis de tilgodeser bestemte formål. Ifølge forslaget bestemmes er det ikke længere tilstrækkeligt til at opnå godkendelse, at institutionen m.v. varetager almenyttige formål. For fremtiden er det endvidere en betingelse, at institutionen m.v. anvender sine midler, herunder de modtagne ydelser, til humanitære formål eller til forskning.

Denne skærpelse af muligheden for at opnå godkendelse gør det nødvendigt, at institutionen m.v. opnår godkendelse efter forslaget regler, uanset om den allerede er godkendt efter de gældende regler.

Ud over de nævnte begrænsninger af fradragsretten for vederlagsfrie ydelser til visse institutioner m.v. og religiøse samfund, foretages der ved